

28.7.2024 - Co znamená milovat své nepřátele?

Čtení: 3. Mojž. 19,9-18; Říman. 12,1-8

Písně: 115 – Bůh je náš pán a Král; 679 – Pomoz mi můj Pane; 710 – Můj Ježíš mé jest žítí; 712–V Tvé síle Pane B. můj; 757 – Mír na zemi

Zažili jste někdy újmu(škodu) od jiné osoby?

Určitě ano, jako většina lidí.

Jako lidé pak prožíváme: bolest, frustraci, hněv, hořkost a máme špatné pocity, které se často hromadí vůči tomu, kdo nám ublížil.

Jakou výzvou v časech zkoušky jsou slova Ježíše Krista, že máme milovat ty, kteří nám ublížili a kteří jsou vůči nám nepřátelští. Často se jako věřící ptáme, co to znamená milovat lidi, kteří nám ublížili. Je to vůbec možné? Jaký druh lásky měl Ježíš na mysli? Ve skutečnosti existují různé druhy lásky, např. láska člověka k Bohu, láska manžela k manželce, láska rodiče k dítěti a láska k bližnímu.

Ježíš Kristus řekl tato slova: ...budeš milovat svého bližního jako sebe sama. Marek 12,31 / Matouš 22,39

Nebudeš se mstít ani chovat zášť vůči synům svého lidu, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin! 3 Mojžíš 19;18

V obou těchto textech čteme, že máme milovat své bližní tak, jako milujeme sami sebe. chceme-li, aby se k nám někdo choval dobře, chovejme se stejně k bližnímu.

Láska k našim nepřátelům: znamená neodplácet jim zlo, které oni nám způsobili, tedy neoplácet jim zlo zlem, nedělat jim to, co bych nechtěl, aby se dělo mně. To je právě láska k nepřátelům.

V Božím slově čteme: *Neodplácejte nikomu zlým za zlé, usilujte o to, co je dobré v očích všech lidí.* Římanům 12,17

Dbejte na to, aby nikdo nikomu neodplácel zlým za zlé, ale snažte se jedni druhým a všem prokazovat dobro. 1 Tesalonickým 5,15

Cokoli tedy chcete, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim, neboť to je Zákon a Proroci. Matouš 7,12

A co chcete, aby lidé činili vám, to i vy čiňte jim. Lukáš 6;31

Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, ale naopak žehnejte, neboť k tomu jste byli povoláni, abyste zdělili požehnání. 1 Petr 3,9

Přestaňte se hněvat a upustěte od prchlivosti! Nehněvejte se, neboť to vede ke zlu. Žalm 37;8

Protože odpuštění viníkovi nepřichází okamžitě kvůli našim emocím, tj. naší bolesti, hořkosti, hněvu, zášti vůči viníkovi, měli bychom prosit Boha, aby nás uzdravil z nesprávných emocí, a pochopit, že odpuštění je aktem naší vůle, který nezávisí na našich emocích.

V osobní modlitbě bychom měli tuto záležitost odevzdat Bohu a říci Ježíši: *Pane, chci odpustit tomuto člověku, ne v závislosti na svých špatných emocích, které ve mně jsou. Je to úkon vůle.*

Úkon vůle je totiž naše rozhodnutí, na které máme vliv, zatímco naše emoce na něj vliv nemají.

R. T. Kendall ve své knize s názvem *Odpustit až do konce* napsal: „Odpusťte, co jste udělali: „Láska je volba. Stejně tak plné odpuštění zahrnuje volbu. Není to pocit, alespoň zpočátku.

Takový projev vůle nám ukázal sám Ježíš Kristus, když se visící na kříži modlil za své mučitele. Ježíš řekl: *Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.* Lukáš 23,34

V téže knize autor napsal: „Plné odpuštění se nakonec potvrdí, když upřímně prosíme Otce, aby odpustil těm, kdo ublížili nám nebo našim blízkým.

V Božím slově čteme: *A já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.* Matouš 5,44

Proč bychom se měli modlit za své nepřátele? Protože přímluvná modlitba mění náš postoj k těmto lidem, modlitba způsobuje, že tyto špatné emoce vůči násilníkovi zmizí z našeho srdce, a Bůh v reakci na naše modlitby mění srdce našeho násilníka.

V Písmu čteme: *Vyznávejte tedy své hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho může vykonat upřímná modlitba spravedlivého člověka.* Jakub 5,16

Tato slova napsal také autor knihy s názvem *Odpuštění až do konce*: *Plné odpuštění nastává teprve tehdy, když s vědomím škody, která nám byla způsobena, a bez snahy ji popřít nebo znevážit, se vzdáme nároků na nápravu. Takové odpuštění znamená nádherné vítězství, ale rychle by ztratilo svou sílu, kdybychom si nebyli plně vědomi křivdy, kterou jsme se rozhodli odpustit.*

Citát: Nemůžeme plně odpustit, dokud si nepřiznáme utrpěné zranění s celou jeho závažností. Někteří se domnívají, že bychom měli utrpěnou křivdu okamžitě bagatelizovat, přehlížet ji jako neškodnou nebo bezvýznamnou. Navíc jsou přesvědčeni, že právě v tom spočívá odpuštění. Jedná se však pouze o vyhýbání se problému, které má pravděpodobně usnadnit odpuštění.

Větším vítězstvím pro odpouštějícího je naopak uznat plnou závažnost utrpěného zranění a odpustit navzdory němu.

„Odpuštění neznamena zavírat oči před spáchanou křivdou. Při odpouštění se nesnažíme hledat okolnosti, které by vysvětlily jednání těch, kdo nám ublížili.“

Ježíš Kristus nám dal příklad toho, jak bychom se měli chovat k těm, kdo nám ublížili: On, když byl urážen, neodpovídal urážkou; když trpěl, nevyhrožoval, ale svěřil věc tomu, kdo soudí spravedlivě. 1 Petr 2,23
Milovaní, nemstěte se sami, ale přenechte to Božímu hněvu, neboť je psáno: Ježíš říká: „Pomsta patří mně, já odplatím, je výrok Hospodinův. Jestliže tedy tvůj nepřítel hladoví, nasyt' ho, jestliže žízní, dej mu napít, neboť tím mu *na hlavu nasypeš ohnivé uhlí.*

Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. Římanům 12; (19–21)
Jestliže tvůj nepřítel hladoví, nasyt' ho chlebem, a jestliže žízní, napij ho vodou, neboť tím mu na hlavu naškrábáš ohnivé uhlí a Pán ti to oplatí. Přísloví 25;(21–22)

Neříkejte: „*Já odplatím zlým! Spoléhej na Hospodina a on ti pomůže.*“
Přísloví 20;22

Neříkej: Jak se mnou naloží, tak s ním naložím; každému odplatím podle jeho skutku. Přísloví 24;29

Když budeme našim špatným činitelům činit dobře, uvedeme je do situace, kdy se budou za své zlé skutky stydět. Tito lidé pochopí své špatné jednání, a to v nich vyvolá opravdové pokání.

Žádná slova nepromluví k našemu násilníkovi příkřeji než ta, že jim neodplácíme zlým za zlé, ale činíme jim dobře.

Jedna autorka písně napsala tato slova: „***Pokud budou v naší mysli na prvním místě nevlídné a nespravedlivé činy druhých lidí, nebudeme schopni je milovat tak, jak Kristus miloval nás.***“

Pamatujme také na to, že nenávisť k bližním v sobě nemáme věčný život.

V Božím slově čteme: „*Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah, a vy víte, že žádný vrah v sobě nemá věčný život.*“ 1 Jan 3,15

Ze srdce totiž vycházejí zlé myšlenky, vražda, cizoložství, zhýralost, krádež, křivé svědectví, rouhání. Matouš 15,19 Podobná slova jsou obsažena také v Markovi 7; (21–22)

Ze srdce člověka totiž vycházejí zlé myšlenky, smilstvo, krádež, vražda, cizoložství, lakomství, zloba, podvod, chlípnost, závist, rouhání, pýcha, hloupost.

Jestliže totiž odpustíte lidem jejich viny, odpustí i váš nebeský Otec vám; jestliže však neodpustíte lidem, váš Otec vám neodpustí vaše viny. Matouš 6; (14–15)

Shrnutí – Nevracej úder

„Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud...“ Řím. 12,19

Bible přikazuje: „... buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám“ (Efezským 4:32). Možná si říkáš, že to, co ti lidé udělali, bylo nespravedlivé, bezcitné a neodůvodněné. Ano, jenže Bůh má stejný názor na některé věci, které jsi udělal ty!

Jakýkoli pokus pomstít se za křivdu je porušením Božího slova. To se týká i pomlouvání, mlčení, sarkastických poznámek, odmítání pomoci a uchýlování se k fyzickému násilí nebo slovním útokům. Pokud ti ublížil někdo na pracovišti, vztahuje se to například i na neoprávněné využívání firemních prostředků, přísnější uplatňování pravidel pracoviště vůči provinilému zaměstnanci než vůči ostatním nebo na úmyslné zpomalování pracovního tempa, abys dotyčného frustroval. Když ti ublížil partner, zahrnuje to rozmrzelost, nucení druhého chodit po špičkách a odpírání mu své lásky a citů. Pavel napsal: „Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. ... Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán‘“ (Římanům 12:14, 17-19).

Odplácení zlým za zlé ti nepřinese uspokojení. A kromě toho, uvažoval jsi o tom, že člověk, který ti ublížil, se mohl skutečně změnit? Co kdyby ti Bůh neustále připomínal tvé prohřešky? Odplata jen ničí tvůj duševní pokoj, protože víš, že se Bohu nelíbí. Proto se dnes modli: „*Otče, opouštím jakoukoli touhu po odplatě. Chci chodit ve tvém pokoji, šířit tvou milost a dovolit Ti, abys sám pomstil všechny křivdy na mně spáchané. Amen!*“

Pokojný prázdninový čas – přeje Š. Marosz